

شیوه نامه یاددهی و یادگیری و ارزشیابی

یاددهی:

استاد باید یادگیری دانشجویان را اولویت اول خود در نظر گرفته و در جهت رسیدن به بالاترین استانداردهای آموزشی تلاش کند. استاد باید با صداقت و درستی عمل کند، دانش بالا در زمینه درس داشته باشد، دانش و مهارت خود را به روز کند، خودانتقادی به منظور رفع نقاط ضعف خود داشته باشد، و روابط حرفه ای مثبت ایجاد کند.

از استاد انتظار می رود:

انتظارات از دانشجویان را بالا ببرد تا به دانشجویان الهام ببخشد، انگیزه بدهد و چالش های مثبت ایجاد کند:

- یک محیط امن و مهیج برپایه احترام متقابل ایجاد کند.
- هدفهایی تعریف کند که برای همه دانشجویان با هر پیش زمینه و توانایی، چالش برانگیز باشد.
- دائما به دانشجویان، رفتار و ارزشهایی که از آنها انتظار می رود را گوشزد کند.

مشوق پیشرفت دانشجویان باشد:

- در قبال پیشرفت و نتایج دانشجویان مسئولیت پذیری داشته باشد.
- از تواناییها و دانش قبلی دانشجویان آگاه باشد و برنامه درسی را بر اساس آنها برنامه ریزی کند.
- دانشجویان را بر اساس پیشرفتی که داشته اند و نیازهای جدیدشان راهنمایی کند.
- از فرایند یادگیری دانشجویان آگاه باشد و در تدریس از آن استفاده کند.
- دانشجویان را تشویق کند تا در قبال درس و کارشان مسئولیت پذیر باشند.

دارای دانش خوبی در زمینه درس مربوطه باشد:

- دارای دانش کافی از محتوای برنامه درسی باشد، به رشد علاقمندی دانشجویان به درس و همچنین فهمیدن مطالب کمک کند.
- بر محتوای درس تسلط داشته باشد و دانش بروز داشته باشد و دانشجویان را به یادگیری تشویق کند.

برنامه ریزی درسی با ساختار منسجمی داشته باشد:

- با استفاده موثر از زمان کلاس، دانش و درک مطلب را به دانشجویان منتقل کند.
- از تمرین ها و فعالیت های خارج از کلاس برای افزایش دانش و فهم مطالب درسی دانشجویان استفاده کند.
- میزان اثربخشی دروسها و روش تدریس را بصورت سیستماتیک مرتبا ارزیابی کند.
- یک برنامه درسی جذاب برای دانشجویان طراحی کند.

بر اساس ضعف‌ها و قوت‌های تمام دانشجویان، نحوه تدریس را سازگار کند:

- بداند چه زمانی و چگونه نحوه تدریس را تغییر دهد تا دانشجویان یادگیری موثری داشته باشند.
- بداند که چه مواردی در عدم یادگیری موثر است و چگونه میتوان این موانع را رفع کرد.

بهره برداری دقیق و موثر از ارزشیابی:

- بداند که چگونه محتوای درس و برنامه درسی را ارزیابی کند.
- از ارزیابی‌های تکوینی (formative) و پایانی (summative) برای بررسی پیشرفت دانشجویان استفاده کند.
- پیشرفت دانشجویان را رصد کرده و بر اساس آن هدف‌گذاری و طراحی درس‌های بعدی را انجام دهد.
- به دانشجویان بطور منظم بازخوردهای شفاهی و کتبی (با نمره دهی دقیق) ارائه دهد و دانشجویان را تشویق کند تا نقاط ضعف خود را که در بازخوردها مشخص شده رفع کنند.

مدیریت رفتار برای ایجاد یک محیط یادگیری خوب و امن:

- قوانین شفافی برای رفتار در کلاس داشته باشد و در ترویج رفتار خوب در محیط دانشگاه کوشا باشد.
- انتظارات از رفتار دانشجویان را بالا ببرد و یک ساختار تشویقی و تنبیهی منصفانه برای آن اتخاذ کند.
- کلاس را براساس نیازهای دانشجویان مدیریت کند و برای آنها ایجاد انگیزه نماید.
- با دانشجویان رابطه خوبی برقرار کرده و برای ایجاد نظم در صورت لزوم با قاطعیت برخورد کند.

تشویق یادگیری فعال

استاد می‌تواند با پرسیدن سؤالات متعدد کنجکاوی دانشجویان را تحریک کند، مسئله‌های محرک فکر را مطرح کند تا دانشجویان به تفکر قضاوتی (critical thinking) تشویق شوند، مسائلی با موقعیتهای واقعی برای تحلیل توسط دانشجویان فراهم کند، روشهای تدریس متنوع بکار گیرد تا دانشجویان دارای روشهای یادگیری متفاوت بتوانند با کلاس همراه شوند.

طراحی تجربه‌های یادگیری مؤثر برای دانشجویان

از آنجا که بیشتر یادگیری معمولاً خارج از کلاس صورت می‌گیرد، استاد باید فعالیتهایی طراحی کند که به یادگیری بعد از کلاس دانشجویان کمک نماید بطور مثال تکلیفهای مطالعه، مسائل، پروژه‌های گروهی، تمرینهای آزمایشگاهی و تمرینهای کامپیوتری.

ارائه بازخورد سریع

از آنجا که یادگیری فرایندی است که با تکرار همراه است، یعنی دانشجویان ابتدا یک مفهوم تازه را بکار می‌گیرند، سپس خطاهایشان را کشف می‌کنند و بعد دوباره تلاش می‌کنند، استاد باید سریعاً بازخورد به دانشجویان ارائه دهد و این بازخورد باید تصحیح‌کننده خطاها و مشوق دانشجو باشد.

تاکید بر روی اهمیت زمان و تلاش شده برای یادگیری

دانشجویان باید نهایت استفاده را از زمان در داخل و خارج از کلاس برای یادگیری ببرند، و استاد باید اهمیت بکارگیری این تلاش را به آنها گوشزد کند. استاد می تواند به دانشجویان عادات مفید برای مطالعه و مدیریت زمان را آموزش دهد و همچنین فعالیتهای یادگیری را به نحوی طراحی کند که بهترین استفاده از زمان دانشجویان صورت پذیرد.

ارتقاء رابطه دانشجو-استاد

از آنجا که تعامل بین استاد و دانشجو مهمترین رکن فرآیند آموزشی است استاد باید به طور مؤثری با دانشجویان در کلاس تعامل کند و از خود اشتیاق، و دانش مرتبط با درس نشان دهد. استاد همچنین باید در خارج از کلاس زمان مناسبی برای تعامل با دانشجویان در ساعات کاری اختصاص دهد.

ارتقاء همکاری بین دانشجویان

یادگیری به شکل همکاری گروهی یک ابزار قدرتمند برای افزایش تسلط دانشجویان بر مطالب درسی است. افزایش تعامل بین دانشجویان در یک کلاس می تواند تاثیر مثبتی بر افزایش اعتماد بنفس دانشجویان و افزایش مهارتهای کار گروهی و مسئولیت پذیری شخصی داشته باشد. استاد میتواند این تعامل ها را با تمرین های کلاسی گروهی مانند بحث های گروهی و پروژه های گروهی و همچنین فعالیتهای خارج از کلاس افزایش دهد.

بالا بردن انتظارات از دانشجویان

معمولا کلاس های سخت بهتر جواب می دهند، در این کلاسها دانشجویان نمرات بالاتر، حضور و مشارکت بالاتری خواهند داشت. اساتیدی که انتظار کار بیشتری از دانشجویان دارند، موفق ترین کلاسها را از لحاظ یادگیری دانشجویان دارند. استاد باید هدف های دشوار ولی قابل دسترسی برای دانشجویان تعریف کند، انتظارات را بطور شفاف مشخص کند و به دانشجویان یادآوری کند که تسلط بر موضوع و موفقیت در مسیر پیش رو پاداش تلاش آنها خواهد بود.

احترام به تفاوت استعدادها و روشهای یادگیری

از آنجا که دانشجویان دارای توانایی ها، علایق و تجربیات منحصر به فردی هستند استاد باید روش تدریس را به نحوی تغییر دهد تا منطبق بر شیوه های مختلف یادگیری دانشجویان و شخصیت های متفاوتشان بشود. استاد باید با مفاهیم شیوه های تدریس و یادگیری آشنا شود و شیوه های متنوع تدریس را در کلاس به کار گیرد تا اطمینان حاصل کند که تمام دانشجویان در یادگیری مشارکت خواهند داشت.

یادگیری:

از دانشجویان انتظار می رود:

در کلاسها و جلسات با استاد حضور فعالانه داشته باشد.

در فعالیتهای و پروژه های یادگیری گروهی شرکت کند و نقش فعال ایفا کند.

برای مطالعه شخصی زمان کافی اختصاص دهد و زمان مطالعه را در کنار سایر مسئولیتهای بطور مناسب اولویت دهد.

تمرینها را در مهلت تعیین شده انجام دهند و مطابق با بازخوردهای استاد، عمل کنند.

ارزشیابی:

اصول ارزشیابی پیشرفت تحصیلی

- به سنجش و ارزشیابی به عنوان جزء تفکیک ناپذیر از فرایند یاددهی - یادگیری نگریسته شود.
- هدف اصلی از سنجش و ارزشیابی، اصلاح و بهبود آموخته‌ها و یادگیری یادگیرندگان و فرایند یاددهی - یادگیری باشد.
- از سنجش و ارزشیابی به جای کاهش شایستگی یادگیرندگان، برای افزایش قابلیت و شایستگی‌های آنان استفاده شود.
- در انتخاب روش‌ها و ابزارهای سنجش و ارزشیابی، از نظرات یادگیرندگان استفاده شود.
- در سنجش آموخته‌ها و یادگیری یادگیرندگان، توانایی آنان در کاربرد آموخته‌هایشان در امور روزمره زندگی مورد توجه قرار گیرد.
- از خود سنجشی و دیگر سنجشی به عنوان ابزاری برای جمع‌آوری اطلاعات مکمل سایر ابزارها استفاده شود.
- نتایج به‌دست آمده از سنجش و ارزشیابی به عمل آمده به‌گونه‌ای به یادگیرندگان منعکس شود که آنان را در زمینه یادگیری و شرکت در کلاس درس، تشویق و ترغیب کند.
- در تهیه و اجرای آزمون‌ها برای سنجش آموخته‌ها و یادگیری یادگیرندگان، به حیثه‌های هدف‌های آموزشی (شناختی، عاطفی، و روانی - حرکتی) توجه شود.
- از انواع سنجش و ارزشیابی (ورودی، تکوینی، و پایانی) در معنای علمی - کاربردی آن‌ها استفاده به عمل آید.